

ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ระดับชุมชนเพื่อวิเคราะห์แก้ไขปัญหาความยากจน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ถาวร อ่อนประไพ¹ ศักดิ์ดา จงแก้ววัฒนา² สวัสดิ์ มี่จ้อย³ เนตรนภา ไชยเบ็ง⁴

วีณา พรหมพันธุ์⁴ และ สุนิสา คำมูล⁴

บทคัดย่อ

ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาที่ปัจจุบันรัฐบาลกำลังดำเนินการแก้ไขในทุกพื้นที่ของประเทศ จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาความยากจนเป็นอันดับต้น ๆ และเป็นพื้นที่หนึ่งที่อยู่ภายใต้ “โครงการนำร่องการบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ เพื่อต่อสู้เอาชนะความยากจน” ประเด็นหนึ่งที่เป็นสาเหตุที่สำคัญของปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนคือเรื่องสิทธิที่ทำกิน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมของประชาชนที่ตกอยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ซึ่งย่อหมายถึงการกระทำผิดกฎหมายของประชาชนและได้เกิดความขัดแย้งกันตลอดมาระหว่างภาคประชาชนกับภาครัฐ

แนวทางหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหาเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างภาคประชาชนกับภาครัฐในเรื่องสิทธิที่ทำกินได้ควรจะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยข้อเท็จจริงที่สามารถเอื้อประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่ายและอยู่บนพื้นฐานของการประนีประนอม ซึ่งแนวทางดังกล่าวควรต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานของทรัพยากรที่เป็นปัจจุบันของทั้งฝ่ายภาคประชาชนและภาครัฐ เช่น ขอบเขตพื้นที่ทำกินของเกษตรกรรายแปลงของแต่ละครัวเรือน ชนิดและปริมาณผลผลิต พื้นที่และชนิดป่าไม้ ขอบเขตการจัดการพื้นที่ป่าไม้ประเภทต่าง ๆ เช่น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และ อุทยานแห่งชาติ ตลอดจนขอบเขตการจำแนกชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เป็นต้น

การพัฒนาฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ในระดับชุมชนด้วยระบบภูมิสารสนเทศ เป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถกระทำได้เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะช่วยวิเคราะห์ให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง ตลอดจนชี้แนะแนวทางในการลดความขัดแย้ง รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนต่อไป พื้นที่ทำกินในเขต 12 หมู่บ้าน ของอำเภอเมือง ขุนยวม ปาย และปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ถูกใช้เป็นพื้นที่ศึกษาตัวอย่างสำหรับการพัฒนาฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ในระดับชุมชน ภายใต้โครงการนำร่องการบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ เพื่อต่อสู้เอาชนะความยากจน

ขอบเขตพื้นที่ทำกินของเกษตรกรทั้งหมดได้ถูกสำรวจด้วยเครื่องมือกำหนดตำแหน่งด้วยดาวเทียม (GPS) และนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และซ้อนทับ (overlay) ลงบนภาพถ่ายทางอากาศสีเชิงตัวเลข ที่ถูกปรับแก้เชิงตำแหน่งแล้ว (Ortho photo) เพื่อทำการจัดเก็บและปรับแก้ไขข้อมูลเชิงพื้นที่ในเบื้องต้น ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ-สังคมของครัวเรือนเกษตรกรถูกสำรวจและจัดเก็บในเบื้องต้น การวิเคราะห์ในเชิงพื้นที่ระหว่างชั้นข้อมูล

¹ ภาควิชาปฐพีศาสตร์และอนุรักษศาสตร์ และศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50200

² ภาควิชาพืชไร่ และศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50200

³ สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จ.ลำปาง 52000

⁴ ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50200

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภายใต้กรอบกฎหมายของรัฐได้ถูกดำเนินการเพื่อให้สามารถเห็นถึงสภาพปัญหาที่เป็นปัจจุบัน จากนั้นจะได้ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาภายใต้การรับทราบของทั้งภาคประชาชนและภาคราชการ และนำเสนอแนวทางในการแก้ไข ตลอดจนทางเลือกที่น่าจะเป็นไปได้ในการดำเนินการโดยทั้งหมดอยู่ในรูปแบบของระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปสู่การลดความขัดแย้งในเรื่องสิทธิพื้นที่ทำกินและการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ต่อไป นอกจากนี้ แนวทางดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของหมู่บ้านนำร่องจะถูกศึกษาประเด็นและเงื่อนไขต่าง ๆ ในรายละเอียด ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การขยายผลไปในพื้นที่ชุมชนอื่น ๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต่อไป

คำสำคัญ: ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ การแก้ไขปัญหาความยากจน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดชายแดนในเขตภาคเหนือตอนบนที่มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชัน มีทรัพยากรป่าไม้มากกว่า 90% ของพื้นที่ ในระยะเวลาที่ผ่านมา ประเด็นหนึ่งที่เป็นสาเหตุสำคัญที่เชื่อมโยงกับปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนคือประเด็นเรื่องที่ดินทำกินของประชาชน อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนไม่ได้ขาดที่ดินทำกิน แต่ขาดสิทธิที่ชอบธรรมหรือขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินนั้น ๆ โดยที่พื้นที่เกษตรกรรมของประชาชนส่วนใหญ่ได้ตกอยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และ อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น จึงย่อมหมายถึงการกระทำผิดกฎหมายป่าไม้โดยตรงของประชาชน ซึ่งได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งกันมาโดยตลอดระหว่างภาคประชาชนกับภาคราชการ และเป็นประเด็นสาเหตุหนึ่งของความยากจนของประชาชน กล่าวคือ เมื่อภาคราชการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ปฏิบัติหน้าที่และดำเนินการตามกฎหมายต่อประชาชนหรือเกษตรกรผู้บุกรุกพื้นที่ป่าไม้อย่างเด็ดขาดและต่อเนื่องแล้ว การทำเกษตรกรรมเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงของครัวเรือนภายในชุมชนย่อมได้รับผลกระทบโดยตรง

ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาระดับชาติที่ปัจจุบันรัฐบาลกำลังเร่งดำเนินการแก้ไขในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยมี “ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน” (ศตจ.) ของรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการ ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานหลัก ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานเพื่อต่อสู้เอาชนะความยากจนในรูปแบบหนึ่งคือความพยายามในการเชื่อมโยง ประสานงาน และดำเนินงานร่วมกันเพื่อศึกษาและแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของความยากจนโดยมีมุมมองในการบริหารจัดการแบบเชิงพื้นที่ ในระหว่างหน่วยงานราชการในฐานะภาคราชการ องค์กรและชุมชนในพื้นที่ในฐานะภาคประชาชน และนักวิจัย ผู้ที่รู้ข้อมูล หรือผู้ที่มีองค์ความรู้ต่าง ๆ ในฐานะภาควิชาการ ความร่วมมือดังกล่าวได้ดำเนินการภายใต้ “โครงการนำร่องการบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ เพื่อต่อสู้เอาชนะความยากจน” โดยให้มีพื้นที่นำร่องจำนวนทั้งสิ้น 12 จังหวัด ซึ่งจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ภายใต้โครงการดังกล่าว

แนวทางหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหาเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างภาคประชาชนกับภาคราชการในเรื่องสิทธิที่ทำกินได้ ภาคราชการควรจะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยข้อเท็จจริงที่จะสามารถเอื้อประโยชน์ด้วยกันทั้ง

สองฝ่ายและอยู่บนพื้นฐานของการประนีประนอม ซึ่งแนวทางดังกล่าวควรต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานของทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรที่เป็นปัจจุบันของทั้งฝ่ายภาคประชาชนและภาครัฐราชการ เช่น ขอบเขตพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รายแปลงของแต่ละครัวเรือน ชนิดและปริมาณผลผลิต พื้นที่และชนิดป่าไม้ ขอบเขตการจัดการพื้นที่ป่าไม้ประเภทต่าง ๆ เช่น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และ อุทยานแห่งชาติ ตลอดจนขอบเขตการจำแนกชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เป็นต้น

เพื่อให้การดำเนินการของ “โครงการนำร่องการบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ เพื่อต่อสู้เอาชนะความยากจน” ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ให้เห็นปัญหาและข้อเท็จจริงของพื้นที่ได้ตรงตามประเด็น โครงการวิจัยนี้จึงได้ดำเนินการวิจัยด้วยการใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geo-Informatics System) ซึ่งประกอบด้วยการสำรวจข้อมูลจากระยะไกล (Remote Sensing), ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) และ ระบบกำหนดพิกัดตำแหน่งด้วยดาวเทียม (Global Positioning System: GPS) เพื่อพัฒนาเป็นระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ระดับชุมชนที่อยู่ในรูปแบบของระบบสนับสนุนการตัดสินใจทางอินเตอร์เน็ต หรือ “Informatics Web” เพื่อให้ผู้บริหารจังหวัดสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อการตัดสินใจในการปฏิบัติการรวมทั้งเกี่ยวข้องกับการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่ทำกินของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อสำรวจและพัฒนาฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของเกษตรกรรายครัวเรือนใน 12 หมู่บ้านนำร่อง
- 2.2 เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานของประชาชนในระดับหมู่บ้าน ได้แก่ จปฐ. กชช. 2ค. สพ.1 และทะเบียนคนจน เข้ากับฐานข้อมูลทรัพยากรของจังหวัดภายใต้โครงการวิจัย ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการวางแผนจัดการทรัพยากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 2.3 เพื่อพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับใช้ในการวางแผนและจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- 2.4 เพื่อพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงระหว่างกลไกการขับเคลื่อนภาคประชาชนและการทำหน้าที่ของภาครัฐ โดยมียระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่พัฒนาขึ้นใช้เป็นเครื่องมือ

พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาของโครงการวิจัยฯ ประกอบด้วยหมู่บ้านนำร่อง รวมจำนวน 12 หมู่บ้านใน 4 อำเภอ คือ

- 3.1 อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วย บ้านห้วยฮี้ บ้านหนองขาว (เหนือ-กลาง) และบ้านห้วยไม้ดำ
- 3.2 อำเภอขุนยวม ประกอบด้วย บ้านแม่ลาเกะ บ้านปางตอง และบ้านแม่สุรินทร์
- 3.3 อำเภอปางมะผ้า ประกอบด้วย บ้านแม่ละนา บ้านห้วยน้ำโป่ง และบ้านบ่อไคร้
- 3.4 อำเภอปาย ประกอบด้วย บ้านโป่งน้ำร้อน บ้านแม่ปิง และบ้านปางแบก

การดำเนินงานวิจัย

การดำเนินงานของโครงการวิจัย ฯ อยู่ภายใต้กรอบแนวความคิดของการร่วมมือกัน 3 ฝ่าย เพื่อแก้ไข ปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน กล่าวคือ (1) ภาคราชการ ศึกษาและดำเนินการหาทางผ่อนปรนแก่ชุมชน (ผู้ถือครองที่ดิน) เพื่อสร้างความมั่นใจในการประกอบอาชีพ เป็นมาตรการเบื้องต้นระหว่างที่รอการแก้ไขกฎหมายในระยะยาว (2) ภาคชุมชน ดำเนินขั้นตอนการประชาคมเพื่อทำความเข้าใจถึงเป้าหมายในชุมชน สร้างมาตรการของชุมชนที่จะดูแล มิให้มีการขยายพื้นที่ถือครอง ป้องกันมิให้เปลี่ยนการถือครองไปให้แก่บุคคลอื่นที่นำที่ดินไปใช้ประโยชน์ผิดไปจาก เป้าหมายเดิม และสร้างระบบให้ชุมชนดูแลป่าไม้และทรัพยากรที่ดินในพื้นที่ และ (3) ภาควิชาการ ดำเนินการจัดทำ ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ เช่น ขอบเขตพื้นที่ถือครอง ลักษณะของทรัพยากรที่ดินในพื้นที่ ความเหมาะสมของพื้นที่ใน การประกอบอาชีพ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลกลางในการสนับสนุนหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างภาคชุมชนและ ภาคราชการ

ในส่วนรายละเอียดของภาควิชาการซึ่งดำเนินการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ขอบเขตพื้นที่ที่ทำกิน ของเกษตรกรในชุมชนตัวอย่างทั้งหมดได้ถูกสำรวจด้วยเครื่องมือกำหนดตำแหน่งด้วยดาวเทียม (GPS) จากนั้น นำเข้าสู่ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และซ้อนทับ (overlay) ลงบนภาพถ่ายทางอากาศสีเชิงตัวเลข ที่ถูก ปรับแก้เชิงตำแหน่งแล้ว (ortho photo) เพื่อทำการจัดเก็บและปรับแก้ข้อมูลเชิงตำแหน่งในเบื้องต้น นอกจากนี้ ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ-สังคมของครัวเรือนเกษตรกรได้ถูกสำรวจและจัดเก็บในเบื้องต้นเพื่อเชื่อมโยงกับข้อมูลเชิง พื้นที่ การวิเคราะห์เชิงพื้นที่ในระหว่างชั้นข้อมูล (theme) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบกฎหมายของรัฐได้ถูก ดำเนินการเพื่อให้สามารถเห็นถึงสภาพปัญหาที่เป็นปัจจุบัน จากนั้นจะได้นำไปเห็นถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ภายใต้การรับทราบของทั้งภาคประชาชนและภาคราชการ และนำเสนอแนวทางในการแก้ไข ตลอดจนทางเลือกที่ น่าจะเป็นไปได้เพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยทั้งหมดอยู่ในรูปแบบของระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพื่อใช้ เป็นข้อมูลเพื่อนำไปสู่การลดความขัดแย้งในเรื่องสิทธิพื้นที่ทำกินและการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ต่อไป นอกจากนี้ แนวทางดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของแต่ละหมู่บ้านนำร่องจะถูกศึกษาประเด็นและเงื่อนไขต่าง ๆ ใน รายละเอียด ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การขยายผลไปในพื้นที่ชุมชนอื่น ๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต่อไป

สรุปผลการดำเนินงาน

เนื่องจากโครงการวิจัย ฯ ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ จึงยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ซึ่งสามารถสรุปผลการ ดำเนินงานได้ ดังนี้

การสำรวจและพัฒนาฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของเกษตรกรรายครัวเรือนใน 12 หมู่บ้านนำร่อง การสำรวจ ได้ ดำเนินการแล้วเสร็จทั้ง 12 หมู่บ้านนำร่อง โดยขณะนี้ได้ทำการนำเข้าไปปรับแก้ และพัฒนาเป็นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ ระดับชุมชนรายครัวเรือนเกษตรกรแล้ว จำนวน 4 หมู่บ้าน คือ บ้านโป่งน้ำร้อน บ้านแม่ปิง บ้านปางแปก ในเขต อำเภอป่า และ บ้านหนองขาว ในเขตอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ที่เหลือจำนวน 8 หมู่บ้าน ได้ทำการนำเข้าไปเป็น ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังคงอยู่ในขั้นตอนการปรับแก้และพัฒนาเป็นฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ต่อไป เนื่องจาก ยังต้องรอข้อมูลจากการทำประชาคม

การเชื่อมโยงข้อมูลพื้นฐานของประชาชนในระดับหมู่บ้านเข้ากับฐานข้อมูลทรัพยากรของจังหวัดภายใต้ “โครงการวิจัย ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการวางแผนจัดการทรัพยากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน” ได้ดำเนินการพัฒนาข้อมูล จปฐ. กชช. 2ค. สพ.1 และทะเบียนคนจน ให้เป็นระบบฐานข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะทำการเชื่อมโยงเข้ากับฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของเกษตรกรรายครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากตัวฐานข้อมูลต่าง ๆ เป็นฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีรายละเอียดค่อนข้างมาก

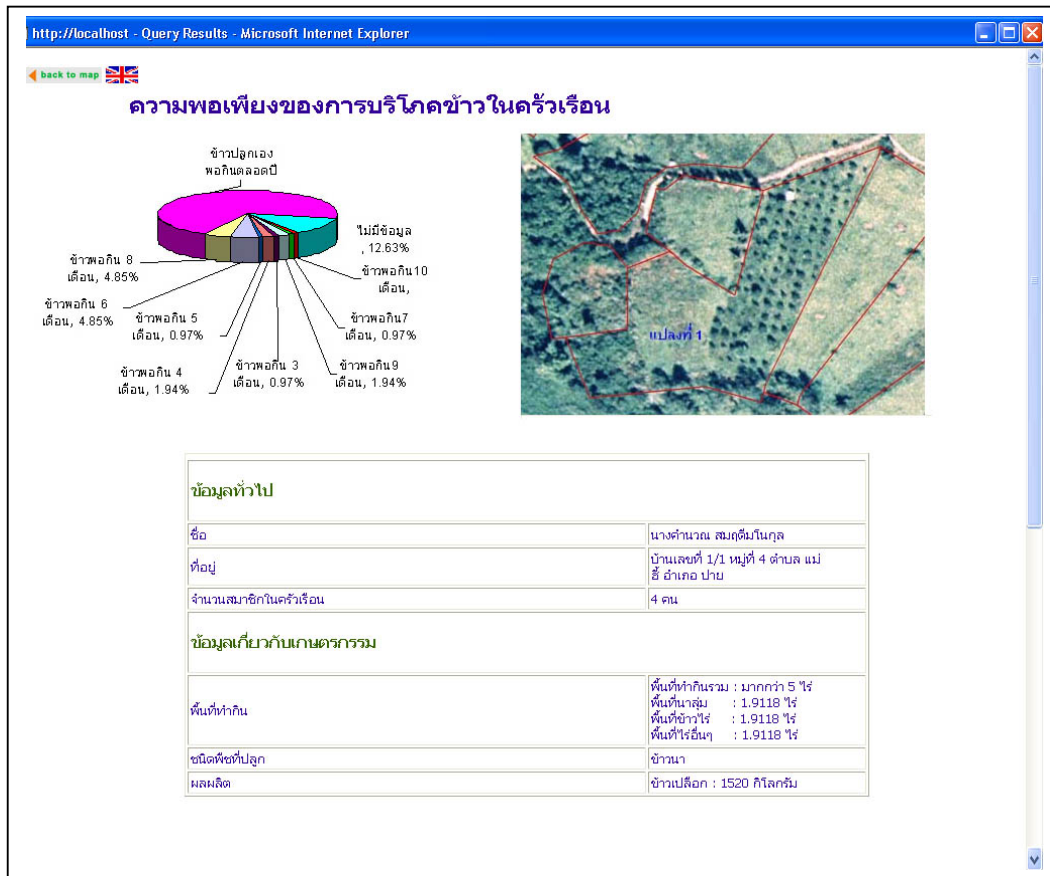
การพัฒนากระบวนสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับใช้ในการวางแผนและจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ผนวกเข้ากับระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการวางแผนจัดการทรัพยากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ทำการพัฒนาขึ้นเป็นระบบสารสนเทศแบบออนไลน์ หรือ “Informatics Web” โดยผู้ใช้งานสามารถเลือกผ่านเข้าไปที่ “Application สำหรับผู้บริหาร” และเลือกต่อไปที่ “ศูนย์ต่อสู้ความยากจน” ดังแสดงในภาพที่ 1 ก. และ 1 ข. และในภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างของฐานข้อมูลระดับชุมชนในระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่แสดงความพอเพียงของการบริโภคข้าวในครัวเรือนสำหรับการวางแผนและจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำหรับการพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงระหว่างกลไกการขับเคลื่อนภาคประชาชนและการทำหน้าที่ของภาคราชการโดยใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือ ยังอยู่ในขั้นตอนการศึกษา เนื่องจากการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจยังไม่เสร็จสมบูรณ์ และยังอยู่ในขั้นตอนการประชุมร่วม 3 ฝ่ายเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาสิทธิที่ดินทำกินต่อไป

สรุปผลการดำเนินงานโดยรวมแล้ว ระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาตัวระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่เป็นระบบสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต หรือ “Informatics Web” โดยจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงกลไกของภาคประชาชนและภาคราชการ ให้สามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาสิทธิที่ดินทำกินในจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ต่อไป

ภาพที่ 1: ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แบบ "Informatics Web" เพื่อการวางแผนจัดการทรัพยากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ภาพที่ 2: ตัวอย่างฐานข้อมูลระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับความพอเพียงของการบริโภคข้าวในครัวเรือนในระบบสนับสนุนการตัดสินใจในรูปแบบ "Informatics web"